

**Sborový dopis z Uhříněvse
a z Říčan
Velikonoce 2014**

Hieronymus Esner: Ježíšovo vzkříšení

*Budete se rmoutit, ale váš zármutek se promění
v radost.
Jan 16,20*

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé,

mám moc rád knihu „Paměti pana vikáře Šedého“. Tato autobiografie je velice poutavým čtením. A nejen proto, že br. Šedý toho prožil opravdu hodně a byl výraznou osobností. To nejzásadnější totiž na té knize je, že je svědectvím o reflexi víry. Reflexi života. A to v plném smyslu toho slova. Tedy ne o bezbolestném snu, ale o životě skutečném.

Tak jsme ho směli poznávat v postním období. A to nejen v životě osobním, ale v životě celého stvoření – tak, jak o tom ve svém zamyšlení píše br. Pavol Bargár. Smíme si dovolit nezavírat oči před skutečnostmi, které nás bolí, které nás trápí. Skutečností, že v tomto světě existuje moc, která ničí lidský život i život celého stvoření. Ale my smíme toto rozpoznání konfrontovat se svědectvím o Ježíši z Nazareta. O tom právě je postní období. O této konfrontaci.

A v pašijovém příběhu, příběhu Velikonoc, se smíme dozvědět, že nic a nikdo není silnější než Boží milost v Ježíši, který je Kristus. Tam smíme a máme promýšlet paradox Boží slabosti, ve které za námi přišel, aby s námi byl i ve slabosti naší. Abychom nebyli sami právě tehdy, když budeme na hony vzdáleni své představě o tom, že všechno zvládneme, že naše síly přemohou onu moc, která od sebe vzdaluje lidi, která nás vzdaluje od celého Božího stvoření a především – která nás vzdaluje od Boha, našeho Otce. Abychom nebyli sami uprostřed vyznání apoštola Pavla: „Ve své nejvnitřnější bytosti s radostí souhlasím se zákonem Božím; když však mám jednat, pozoruji, že jiný zákon vede boj proti zákonu, kterému se podřizuje má mysl, a činí mě zajatcem zákona hříchu, kterému se podřizují mé údy. Jak ubohý jsem to člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti?“ (Ř 7,22-24)

Právě v těchto chvílích zaznívá Pavlovo jásavé vyznání, pro které mu otevřel oči vzkříšený Kristus. Ten, který byl ukřižován, aby za námi přišel do naší bída, ale byl vzkříšen svým Otcem, aby nám nabídl život. „Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ (Ř 8,38n)

Mám moc rád autobiografii pana vikáře Šedého. A jsem vděčný za každé svědectví naděje života, které nám otevírá smysl kříže a vzkříšení, smysl Velikonoc. Přeji nám všem, abychom se s nimi v našich životech setkávali, ale také, abychom je rozdávali.

Jiří Ort

Program velikonočních bohoslužeb

17.4.2014	18.30	Zelený čtvrtek, VP	v Uhříněvsi
18.4.2014	17.30	Velký pátek, VP	v Uhříněvsi
20.4.2014	9.00	Boží hod velikonoční, VP	v Uhříněvsi
21.4.2014	11.00	Velikonoční pondělí, VP	v Říčanech

23.05.14 NOC KOSTELŮ

Noc kostelů 2014 a výročí postavení kostela v Uhříněvsi

V tomto roce budeme slavit 90. výročí postavení našeho kostela. Kostel byl slavnostně otevřen 7. září 1924, ale my chceme oslavu a vzpomínání spojit s letošní Nocí kostelů. Připravujeme výstavu, při které budeme moci vzpomínat a vyptávat se pamětníků. Zároveň ses. Votavová a Veronika Kudláčková shromažďují vzpomínky do připravovaného sborníku. Máme se tedy na co těšit. Oslavu nechceme omezit pouze na pátek na Noc kostelů, proto se sejdeme i v neděli 25.5. odpoledne.

Program:

23.5.2014 - pátek

18.30 Zahájení výstavy k výročí postavení kostela

20.00 Alena Jelínková – autorské písně

20.45 Koncert skupiny Jízda na slonovi - Jan Ort a Markéta Profeldová

25.5.2014 – neděle

14.30 Slavnost výročí

Voda, spravedlnost, stvoření: Zamyšlení na postní období 2014

Ekumenická vodní síť (Ecumenical Water Network – EWN) je sdružením církevních organizací, které se snaží pomáhat lidem po celém světě získat přístup ke kvalitní pitné vodě a zároveň zlepšit vědomí křesťanů v problematice spravedlivého dělení vody. EWN od roku 2008 připravuje pravidelně v každém postním období sérii zamyšlení, které se věnují tématice vody. Tato zamyšlení mají křesťany upozornit na to, že voda je cenným Božím darem a přístup k ní je základním lidským právem. Tento rok jsou zamyšlení úzce spjatá s otázkou spravedlnosti – tedy s jedním z klíčových aspektů hlavního tématu posledního Valného shromáždění Světové rady církví (SRC), které se konalo minulý rok v jihokorejském Busanu. Téma znělo „Bože života, ved’ nás ke spravedlnosti a pokoji“. Křesťané a církve jsou tak povzbuzováni, aby se stali vnímavými k otázkám spravedlivého dělení a přístupu k čisté vodě a sanitaci.

Staršovstvo našeho farního sboru se usneslo, že sérii letošních zamyšlení zahrne do programu bohoslužeb postních nedělí. Každou postní neděli je tak po přečtení prvního biblického čtení přečteno i příslušné zamyšlení připravené na danou neděli – a to v překladu a ve zkrácené a mírně upravené verzi. Staršovstvo se pro tento krok rozhodlo ze dvou hlavních důvodů.

Za prvé – postní zamyšlení nám názorným způsobem ilustrují neuvěřitelnou pestrost současného světového křesťanství. Jejich autoři pocházejí z nejrůznějších zemí celého světa, např. z Indie, Německa, Uruguaye nebo Jižní Afriky. Jejich myšlení a praxe jsou formované odlišnou teologií, způsoby výkladu Bible nebo církevní tradicí. Nemusíme se vším souhlasit, všechny prezentované názory nám nemusí být blízké. Taková zamyšlení nám ale ukazují, čím vším – jakými problémy, radostmi a úkoly – žijí křesťané v jiných částech naší planety. Zároveň před nás staví výzvu, jakým způsobem se můžeme a máme vztahovat k naším sestřím a bratrům (resp. ostatním lidem), kteří nám

Pramen vody v En Gedi v Izraeli

možná geograficky a názorově nejsou úplně blízcí, ale které s námi pojí sdílená víra v jednoho Pána (resp. sdílené lidství), stejně jako potřeba sdílet stejný životní prostor a vyčerpatelné zdroje.

Za druhé – zmiňovaná postní zamyšlení přesvědčivě ukazují, že i na první pohled „neduchovní“ věci jako voda, mohou a mají být „v hledáčku“ víry a jejího uvažování (tj. teologie). Jako křesťany nás, bohužel, velmi často uspokojuje s pohodlným, ale schematickým – až zavádějícím – dělením na duchovní a tělesné, vnitřní a vnější, soukromé a veřejné. Nežřídká až příliš ochotně souhlasíme s názorem, že křesťanská víra souvisí pouze s tím prvním pojmem ve zmiňovaných dvojicích. To např. znamená, že voda by při tomto způsobu uvažování příliš prostoru v „náboženské sféře“ nedostala. Letošní postní reflexe však jasně ukazují, že takové smýšlení je zcestné. Voda má v Bibli klíčový význam – a to v metaforickém smyslu. Je cenným Božím darem a jako taková souvisí s nadějí života a budoucnosti.

Je nesmírně důležité si uvědomit ještě jednu skutečnost, na kterou upozorňují některá z postních zamyšlení – voda i lidstvo mají být vnímány v širším kontextu celého stvoření. Hospodin, Stvořitel všeho „viditelného a neviditelného“, miluje celý svět (J 3,16) a stará se o něj. Podobnou lásku a starost vyžaduje i od člověka, který je stvořený k Jeho obrazu. Bůh života vede k životu celé stvoření a chystá pro něj zcela novou budoucnost. Jakousi „ochutnávku“ této budoucnosti můžeme vírou rozpoznávat ve Vzkříšení Ježíše Krista. Kéž nám v tomto roce nic nepokazí výhled na radost a pokoj Vzkříšení, kéž smíme rozpoznávat – a dělit se o zkušenost, že Ježíš Kristus je „vodou živou“.

Pavol Bargár

Sbor v roce 2013

V poslední den minulého roku zemřela sestra Věra Branikovičová z Říčan. Na začátku roku se zotavovala z úrazu páteře, nakonec dokonce navštěvovala bohoslužby v Říčanech. Koncem roku se však její zdravotní stav zhoršil.

Narodila se Anička Štruncová. Pokřtěni byli Sárka Dubová, Lukáš Ludvík a Tadeáš Reischel. Tyto děti se tak staly členy sboru i se svými maminkami – Monikou Dubovou, Evou Faltovou a Denisou Reischelovou. Do sboru přistoupila rodina Touškova – Marta Toušková s dětmi Emou, Antonínem a Marií. Do našeho sboru přistoupila také sestra Lenka Procházková, která se přistěhovala do Uhříněvse. Z toho máme radost.

Při ohlédnutí za minulým rokem je zřejmé, jak velkou chuť mají členové sboru do sborové práce, během týdne se setkává několik skupin. Pokračují pravidelné biblické hodiny v Uhříněvsi a schůzky dětí. Jednou měsíčně jsme se začali setkávat nad Bibli se starší mládeží a třicátníky. Po prázdninách se začala scházet každý týden i mladší mládež a jednou měsíčně se scházíme v Říčanech u Trkovských k biblickým hodinám. Pokračujeme v tradici bohoslužeb na Zelený čtvrtek. Snažíme se zvát i veřejnost na setkání Večery s hostem, která se konají jednou za měsíc.

I nepravidelných akcí bylo mnoho. V dubnu to byla instalace kazatele, koncem května Noc kostelů, která byla příležitostí pro setkání členů sboru a hostů. Divadelní skupina Verva zahrála úryvky z děl Shakespeara, keňský farář Apollo vyprávěl o situaci církvi v Keni. Nakonec připravila koncert Alena Jelínková ze skladeb svých a svých přátel. Pokračujeme v tradici společných bohoslužeb ve Škvorci spolu se sborem z Horních Počernic. S velkou vděčností jsme si užili společný výlet do Herrnhutu, kterého se zúčastnilo několik rodin ze sboru. V říjnu jsme se radovali z ordinace br. Pavola Bargára, kterou provedl br. synodní senior Joel Ruml.

Vendulka Zejfartová a Marie Ortová nacvičily s dětmi vánoční hru (Michal Kitta – Nebeský dispečink). Při výuce nedělní školy

se střídá 7 učitelů, v minulém roce jsme se sešli k jednomu organizačnímu setkání. Při bohoslužbách doprovázejí Petr Jiříček, Vlasta Boháčová, Filip Boháč a Jonáš Zejfart. V létě v Říčanech hrála také sestra Libuše Trejbalová. Pro práci sboru jsou důležité hezké vztahy ve staršovstvu. Podporou mi byl kurátor sboru Vlastislav Janík, který se staral především o praktické věci ve sboru. Začali jsme 4x ročně vydávat sborový dopis, kterým se snažíme oslovit širší okruh lidí ve sboru.

V létě se konalo několik brigád - odklizení sutě ze staré koupelny na faře, natírání dveří v kostele, vymalování kanceláře, zaskytování oken v kostele.

O ekonomické sboru se obětavě stará ses. Marie Jiříčková. Členové sboru projevili velikou finanční obětavost, zvýšily se nedělní sbírky i saláry.

Nakonec chci poděkovat všem, kteří se na práci sboru podílejí, připravují konkrétní programy, účastní se brigád i těm, kteří sbor podporují finančně. A rozhodně všem, kdo se za náš sbor modlí. Zároveň chceme s mou ženou Marií vyjádřit vděčnost za to, jak jsme byli ve sboru přijati.

Ale především smíme my všichni děkovat za Boží milost a prosit o jistotu víry, o kterých mluví apoštol Pavel: „Milostí Boží jsem to, co jsem, a milost, kterou mi prokázal, nebyla nadarmo.“ 1K 15,10a

Jiří Ort

Ohlédnutí

Josef Batelka

Za rosných jiter
v zahradách zraní,
na cestách tuláků
ticha a hvězd,
neslyšné dunění
Tvého zvěstování
zbrojilo srdce mé
k lásce a pro bolest.

V polední závratí
větrných vlání,
když nesli jsme z bojů
jen kořist svých ran,
útěšný poplach
Tvého zvěstování
přehlušil nadějí
zvonění hran.

Za rmutných večerů
v slzách účtování,
kdy marnost nad marnost
šíří svůj škleb,
láska a milost
Tvého zvěstování
volá nás domů,
kde víno a chléb.